

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ

Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΛΒΟΣ ΚΑΙ Η ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ

Το νεανικό κείμενο του Κάλβου με τον τίτλο «Apologia del suicidio» («Απολογία της αυτοκτονίας») θεωρήθηκε από το σύνολο σχεδόν της νεοελληνικής κριτικής ως δείγμα της μελαγχολικής του φύσης ή ως μαρτυρία της θλίψης του για την κατάσταση της σκλαβωμένης Ελλάδας.

Η ένταξή του ωστόσο στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών, ιδίως των ιταλικών, προβληματισμών για την αυτοκτονία στα τέλη του δέκατου όγδοου και στις αρχές του δέκατου ένατου αιώνα μάς επιτρέπει να αντιληφθούμε το διανοητικό, κυρίως το ιδεολογικό υπόβαθρο που το στηρίζει και το νοηματοδοτεί, αλλά και να διερευνήσουμε τη σχέση των ιδεών του απλοϊκού αυτού κειμένου με την ποιητική δημιουργία του Κάλβου.

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ γεννήθηκε στη Ζάκυνθο. Σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου της Αθήνας, στο Τμήμα Βυζαντινών και Νεοελληνικών Σπουδών. Με υποτροφία της Ακαδημίας Αθηνών εργάστηκε στο Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών της Βενετίας (1995-1999), όπου και εκπόνησε τη διδακτορική του διατριβή. Είναι διδάκτωρ Ιστορίας του Ιονίου Πανεπιστημίου (2000) και από το 2001 εργάζεται στο Μουσείο Μπενάκη. Τα επιστημονικά του ενδιαφέροντα επικεντρώνονται στην ιστορία των νεότερων χρόνων, με κύριους θεματικούς άξονες την ιστορία του Ιονίου, τη σχέση του ιταλικού και του ελληνικού κόσμου, τη διαμόρφωση της λογισύνης και την ιστορία της ιστοριογραφίας.